

Голуб М. Јашовић¹
Универзитет у Приштини са привременим
седиштем у Косовској Митровици
Филозофски факултет
Катедра за српски језик и књижевност

811.163.41'373.23
821.163.41.08-32 Божовић Г.

Душан Р. Стефановић²
Универзитет у Приштини са привременим седиштем
у Косовској Митровици
Филозофски факултет

Из антропониимије приповедака Григорија Божовића

Сажетак. У овом раду извршене су систематизација и анализа ономастичких категорија из збирке приповедака *Неизмишљени ликови* Григорија Божовића. Будући да је антропониимија у Божовићевим приповеткама већ била предмет интересовања лингвиста, овим радом доприноси се комплетнијем сагледавању ономастичких категорија којима се за писање приповедака служио један од најзначајнијих косметских књижевника прве половине XX века. Истраживани корпус обухвата 316 антропонима, разврстаних у шест група, и то: лична имена, презимена, лични надимци, фамилијарни надимци, етноними и етници. Уз то, бављењем језика Григорија Божовића залази се и у језик писаца Старе Србије.

Кључне речи: ономастика, ономастикон, антропониимија, *Неизмишљени ликови*, Григорије Божовић.

Уводне напомене

Почетак проучавања језика Григорија Божовића везује се за другу половину XX века објављивањем рада *Људи и њихов језик у делима Григорија Божовића* аутора Душана Јовића (Јовић, 1992), а „од објављивања изабраних дела до данас, дело Григорија Божовића у фокусу је истраживања не само историчара и теоретичара књижевности него и лингвиста. У тим радовима посвећена је завидна пажња језику овог књижевника, његовом стилу, синтаксичким и морфолошким

¹ jasovicgolub@gmail.com

² dusan.stefanovic@pr.ac.rs

карактеристикама његове реченице, особинама присутних дијалеката, као и лексичким јединицама његове прозе“ (Бојовић, 2020, стр. 169). Иако годинама маргинализовано³, књижевно дело Григорија Божовића ипак завређује знатну пажњу колико књижевника толико и лингвиста. У прилог томе говоре и два објављена зборника посвећена овом писцу – *Језик и стил Григорија Божовића*, објављен 2006, и *Поетика Григорија Божовића*, објављен 2016. године.⁴

Приповетке Григорија Божовића „садрже завичајне мотиве, описе људи и догађаја из родног краја, живот и амбијент завичаја“ (Јевтовић, 1996, стр. 36). „Стотине (микро)топонима кроз Божовићеве путописе и репортаже се сусрећу [...] Ништа мање бројна нису ни имена и презимена саговорника и људи са којима се путописац сретао или разговарао“ (Радовић Тешић, 2015, стр. 474). Међу њима срећемо и Србе, Турке, Арнауте, Арнауташе, Грке, Цинцаре, Власе и Бугаре, а „све то ће се одразити и на садржину именована овог писца“ (Јашовић, 2010, стр. 87).⁵

У овом раду детаљније ћемо се бавити антропонимским јединицама из збирке приповедака *Неизмишљени ликови* већ поменутог аутора.⁶ Грађа за рад ексцерпирана је из 32 приповетке, и то из: *Мучних дана* (Мд), *Код јунака ѝриче* (Кј), *Оклојници без сѝраха и мане* (Об), *Сѝрико-Долѝач* (СД), *Арнауѝтин* (А), *Рако Козаревац* (РК), *Биѝлољски боѝаљи* (Бб), *Злаѝе из Слаѝине* (ЗС), *Сѝал Кијева* (СК), *Суљ-каѝеѝтан* (Ск), *За вераѝа* (Зв), *Чиѝчија Дабиѝев* (ЧД), *Маниѝашко коѝило* (Мк), *Кобни заѝочник* (Кз), *Хасан-чауѝ* (ХЧ), *Два мученика* (Дм), *Наша заѝонейка* (Нз), *У небраном ѝрожђу* (Нг), *Песма* (П), *Кад се царсѝва мијењају* (Цм), *Заосѝали ждрал* (Зж), *Из душе* (Ид), *Љеворечко чоѝѝиво* (Љч), *Чудна осветѝа* (Чо), *Војводин сѝриц* (Вс), *Чудни ѝодвиѝник* (Чп), *У дреничкој ѝивади* (ДТ), *Браѝ* (Б), *Емро Нумадовић* (ЕН), *Рам-Јела* (РЈ), *Чудна осветѝ* (Чо) и *Заранци мојеѝа Санча Пансе*, приповетке преузете из дневног листа *Полиѝика*.

³ До деведесетих година XX века било је чак и забрањено писати о лику и делу Григорија Божовића. Његово политичко ангажовање утицало је и на његов живот, самим тим и на књижевни рад. „Божовић је, активно учествујући у националној борби нашег народа под Турцима у Јужној Србији и Македонији и касније, након ослобођења од Турака а у време аустроугарске окупације, преживљавао многе страхоте и био сведок националног удеса, што се дубоко одразило на његово стваралаштво“ (Јефтимијевић Михајловић, 2016, стр. 95).

⁴ *Језик и стил Григорија Божовића*, ур. и прир. Драгиша Бојовић; *Поетика Григорија Божовића*, ур. и прир. Даница Андрејевић и Александра Костић Тмуѝић. Оба зборника објављена су у издању Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици и Дома културе „Стари Колашин“ из Зубиног Потока.

⁵ Уосталом, антропоними у књижевном делу „постају информације не само о литерарном времену већ и о времену пишевог ангажмана“ (Лилић, 2016, стр. 404).

⁶ Приповетке је изабрао и приредио Гојко Тешић, а објавила је издавачка кућа „Јединство“ у Приштини 1990. године.

С обзиром на то да је грађа раније узбучена и објављена (Јашовић, 2010; Јашовић, Реџић, Реџић, 2016) овом приликом ћемо је класификовати и систематизовати. Антропонимију збирке приповедака *Неизмишљени ликови* чини 316 ономастичких јединица. Издвојена су мушка и женска лична имена, презимена, мушки и женски лични надимци, фамилијарни надимци, етноними и етници, а будући да антропоними у књижевним делима обављају функцију идентификовања, и то не само ликова већ се њима много говори о писцу и његовом животу, мишљења смо да је од велике важности приказати антропонимски систем наведене збирке приповедака, пре свега, због јављања великог броја ликова различите националности. Григорије Божовић, уосталом, како и наводи Станислав Винавер, „најволи тренутак када може да буде праведљив и према бесном Арнаућину и према осионом Потурици и према гордоме Турчину и према храбром и истрајном српском јунаку“ (Винавер, 1990, стр. 5–6). Поред своје основне, поетичке, функције коју антропоними имају у књижевним делима, они делу додају још и социолошку, историографску и документарну вредност, будући да представљају јаку спону између језика, историје и културе.

Анализа грађе

С обзиром на то да је Григорије Божовић живео и писао у средини у којој су се преплитали како језички тако и изванјезички фактори, сасвим је очекивано да ономастикон збирке приповедака *Неизмишљени ликови* обилује именима различитог порекла. Систем личних имена код Срба се константно мењао, „подлежући разноврсним утицајима зависно од ванјезичких чинилаца који су битни у образовању речника личних имена свих народа. Ти утицаји су покретачка снага која је с једне стране разарала, а с друге градила наш антропонимијски систем“ (Грковић, 1983, стр. 212). Сходно својој мотивацији, морфолошки гледано, лична имена са собом носе мотивацију у виду именица, придева и глагола, а у народу су се махом деци давала она имена којима се изражавала којекаква особина (Стефановић, 2019, стр. 111). У збирци приповедака *Неизмишљени ликови* регистрована су 132 мушка и женска лична имена. „Имена ликова, антропоними, као и имена места, топоними, у Божовићевим приповеткама, у складу с његовом реалистичком поетиком, јесу неутрална, реална имена. Писац их узима из реалног ономастикона да би читаоцима најтипичније посредовао слику друштва и простора у одређеном времену, који уметнички обрађује“ (Лиљић, 2016, стр. 403).

Оно што је приметно, а тиче се система личних имена у истраживаном корпусу, јесте незнатна заступљеност имена словенског порекла. Порекло имена утврђивано је према *Речнику личних имена код Срба* Милице Грковић (Грковић, 1977). Увидом у грађу да се приметити присуство и глаголских, и именских, и придевских основа у личним именима. Забележена су следећа мушка и женска

словенска имена: Благоје (Мк), Божана (Ск), Божин (ЗС), Видосав (РК), Вук (СД), Вукашин (ЗС), Вукојица (РК), Дане (ЗС), Живана (РК), Злате (ЗС), Мило (П), Милован (Кј), Милосав (РК), Милош (СД), Миљко (РК), Мицко (Кз), Милан (Мд), Миленко (Цм), Обрен (РК), Рада (СК), Рако (РК), Станиша (Об), Станко (Дм), Стојан (Об).

Ономастикон *Неизмишљених ликов*а Григорије Божовић обогатио је и позајмљивањем имена из страних језика, из грчког, хебрејског, албанског, румунског, итд. Тако имамо имена Ајрула (Мк), Александар (Бб), Али (Нг), Алил (Нз), Анђелко (ХЧ), Антоније (П), Арсеније (Кј), Асан (Мк), Атанас (Зв), Борјанка (Кз), Буријан (Об), Гаша Ракошанин (СК), Глигор (ЗС) (Кз), Дамњан (ЗС), Димиш (СК), Дин (РК), Донгар (Бб), Ђура (Зж), Ибо (П), Илија (СК) (П), Исмаил (Кз), Јанићије (СК), Јевангелије (Бб), Јован (СК), Копоран (Кз), Коста (СК), Коце (ХЧ), Крста (Мк) (Зж), Крсто (РК), Лазар (СК), Лалош (РК), Љамо (Зж), Љушка (П), Марко (ЗС) (СД), Мартин (СД), Мемет (Об), Мијајло (Мк), Михајло (Об) (Кз), Милер (ХЧ), Мина (РК) (Мк), Мојсил (Об), Монако (Зв), Мујо (Нз), Мухамет (СД), Наполеон (Бб), Нићифор (Кј), Поликарп (ЗС), Рам (СК), Ристо (Кј) (П), Рустем (СК), Сава (Кј), Салко (РК), Селим (Нз) (Нг), Селман (Мк) (Нз), Сиљан (ЗС), Симо (СК), Синадин (СК), Сокол (Кз), Спаса (СК), Сребрен (Зв), Сталета (СК), Стијепо (П), Стрезо (ЗС), Сулејман (СК), Суљ (СК), Тасе (Бб), Тодор (Об), Тома (Зж), Тонче (Кј), Трифа (СК), Трифун (Нз), Ђерим (СК), Хамза (Нз), Хамлет (Бб), Хасан (СД), Хочанин (СК), Христо (ЗС) (Зв), Хусејин (СД).

Забележено је и неколико муслиманских имена оријенталног порекла⁷ уз која се, углавном, везује титула коју су носиоци имена имали: Дервиш-бег (Нг), Енвер-бег (Нг), Мухарем-ефендија (Нг), Рамиз-ага (Кз), Синан-паша (СК), Скендер-бег (СК), Султан Хамид (А), Хасан Чауш (ХЧ), Хасан-ага (ХЧ), Хаџи-Алијага (РК), Хаџи-Зека (СК), Хаџи-Лазовић (СК), Хаџи-Спаса (Зж), Шајин-бег (РК), Шемси-паша (А). Забележена су и следећа лична имена: Миц-Сокољ (Зж), Мица-Шабан (СК), Стал-Кијева, Старина Новак (СК), Ђирко-паша (Зв), Шабан-Сокол (СК).⁸

Полазећи од тога да су у приповеткама Григорија Божовића присутни ликови из различитих средина, мишљења смо да је важно одредити порекло презимена тих ликова. Укупно је забележено 75 презимена. Приметан је знатан број презимена словенског порекла која су подвргнута детаљнијој анализи посматрањем њихових основа. Сва презимена словенског порекла граде се додавањем форманата -ић, -овић и -евић на основу. Ексерципирана презимена најчешће се творе додавањем поменутих форманата на лично име.

⁷ О лексемама оријенталног порекла у прозним делима Григорија Божовића писао је Голуб Јашовић у монографији *Лексика оријенталног порекла у делима Григорија Божовића* (Јашовић, 2008), којом доказује да је Григорије Божовић био изванредан познавалац језика.

⁸ Чест је пример у албанском језику да се лично име налази и у функцији презимена.

Тако имамо презимена Белошевић (СК)⁹, Вукашиновић (Нз), Давидовић (Дм), Дедић (СК)¹⁰, Зафировић (Кј), Јовичић (Мк), Костић (СД), Мијајловић (Зж)¹¹, Миленковић (Об), Миловановић (Кј), Мрњавчевић (Об)¹², Перић (Кј), Симић (Мк), Шишковић (РК).

У основи презимена може се још наћи и анатомска лексика – Трбић (СД), лексика која се тиче физичког изгледа појединца – Малић (Кз), теоними – Богићевић (Об), зооними – Мишетевић (Ск), Соколовић (ЗС), понеко занимање – Грковић (Зж)¹³, апстрактни појмови – Бојковић (Об), Будаљић (СК). Забележена су још и презимена настала од ознака државне или црквене хијерархије – Поповић (С) ← поп; Хаџић (Цм) ← (х)аџи, презимена по називи предмета – Златановић (Об)¹⁴, Чантрић (Мк), Ђуприлић (Ск), Чибуковић (Нз)¹⁵. Специфично је презиме Палигорић (Зв)¹⁶, које углавном носе породице цинцарског порекла. С обзиром на то да се Цинцари у Србију досељавају још током XVIII века, сасвим је очекивана и оправдана употреба оваквог презимена. У цинцарском језику¹⁷ „постоји апелатив *palictir* у значењу *храбар*“ (Михајловић, 2002, стр. 727).

Чест је пример да Божовић позајмљује презимена из ономастикона других народа. Најчешће из бугарског, македонског и руског, па и румунског и грчког језика, те су тако у приповеткама забележена следећа презимена: Ахметов (Кз),

⁹ Име Белош потврђено је још 1142. године (Михајловић, 2002, стр. 56).

¹⁰ Презиме настало од личног имена Дед (Михајловић, 2002, стр. 302).

¹¹ „Тако, примерице, за поменутог Тому Мијајловића из приче *Заостјали ждрал*, као родољуба, Божовић вели да се 'причешћивао сваке године вином из дојза царева'. Овако употребљена (у облику лојза а не лозја, тј. винограда), та реч (као именица у инверзији са придевом – што изразу даје извесну свечаност, патетичност) има ту, у том контексту, тежину документа: тако се она чује у Великој Хочи и њеној околини (као и другде у староштокавској зони, све до Тимока). Она је ту просто сакрална: обавезује да будемо достојни својих славних предака“ (Рајковић, 2006, стр. 54), што довољно говори о комплексности језика Божовићевог опуса.

¹² Иако се презиме династије краља Вукашина и краља Марка не помиње, оно се везује за име дубровачког историчара Мавра Орбина који у својим списима наводи Мрњаву (Margnava), име њиховог оца за које се претпоставља да је основа за сва каснија извођења презимена Мрњавчевић (Рудић, 2001, стр. 89).

¹³ Семантичком еволуцијом, Грк је временом постао синоним за трговца (Михајловић, 2002, стр. 271).

¹⁴ „Будући да се злато у свим временима рангирало врло високо (код античких Грка вредело је тринаест пута више од сребра), појава личних имена са оваквом основом није само словенска, већ спада у језичке универзалије“ (Михајловић, 2002, стр. 436).

¹⁵ Чибук ← тур. *çibuk* – „*çijev sa lulicom na jednom kraju koja služi za pušenje*; обично је *č. dug*, а ако је мањи па се може у *džep staviti, onda se naziva čibučić*“ (Škaljić, 1966, стр. 173).

¹⁶ Презиме Палигорић може се наћи и у Колашину, подручју чији су живот у прошлости и географска изолација доприносили да се „језик, обичаји и начин живљења у овом крају дуже сачувају“ (Божовић, 2002, стр. 23).

¹⁷ Још и армански, аромунски или армањски језик.

Бабунски (СД), Бортњански (Бб), Вајани (Зв), Грујев (ЗС), Дева (А), Девезенски (СД), Достојевски (Дм), Драга (Нг), Друштина (Нг), Дулан (Мд), Игуманов (СК), Јаковчетов (ЗС), Калемшиш (РК), Катлабанов (Дм), Крапчанин (ЗС), Леденичанин (Нз), Маврокордато (Бб), Матов (ЗС), Недков (ХЧ), Николајевич (Бб), Николов (Зв), Пашарику (Бб), Романов (Бб), Рурик (Бб), Сарафов (ЗС), Тетовац (Кј), Трпков (Дм), Хаждер (Кз), Цолакис (Зв), Црнишанин (РК), Чабранин (РК), Чауљев (СД), Штавица (Мк).

Још једна од антропонимских категорија забележених у *Неизмишљеним ликовима* јесу и лични надимци. Они упућују на својство по коме се појединци тако називају. Сходно томе чиме су мотивисани, лични надимци се могу разврстати према семантичким групама. Семантичка класификација надимака омогућава њихову прегледност према групама. Укупно је забележено 33 надимка. Надимци које је Григорије Божовић употребио за писање приповедака разнолико су мотивисани. У ексцерпираној грађи налазимо надимке мотивисане историјским личностима и функцијама или титулама владара – Диоген (Бб), Долгач (СД), Капетан (Ск), Карађорђе (СД), Краљ (СК), топонимима – Азотски (СД), Зочишки (Зж), Колашинац (РК), Мостарац (СД), родбинским односима – Бабо (Кз), Баца (Цм)¹⁸, Ђаја (Ск), физичким изгледом појединаца – Малечко (Кз), Фанда (Мк)¹⁹, Тута Саката (Мк), Ђоро (П), Црни (Бб), Црни (Мк), занимањима појединаца – Фанар (Кј), Целат (СД), именима књижевних ликова – Дон Кихот (Бб), фитонимима – Чемерика (Ск) и једном узречицом – Евет-Неисе (Кј). Забележена су четири надимка хипокористичког карактера – Апче (Кј), Јанче (Ск), Мрсуљче (Бб), Чкајо (РК), два надимка имају нејасну мотивацију – Ђуптин (Бб) и Пола (РК), а јавља се и једно личне име у функцији надимка – Ибрајим (СД).

За разлику од личних надимака, којима је главна функција препознавање појединаца, фамилијарни надимци као основну функцију имају препознавање читаве једне фамилије. Григорије Божовић је у збирци приповедака *Неизмишљени ликови* фамилијарне надимке употребио свега једанаест пута. Њих има најмање од свих антропонимијских јединица. Фамилијарни надимци наведени у збирци доказују то да они „не означавају *ljude* него *lokalitet* s којег су они дошли i(li) на којем бораве“ (Šimunović, 2009, стр. 196). Навешћемо све забележене фамилијарне надимке: Буњак (Цм), Дудак (СК), Дурут (Нз), Лековац (СК), Љумљанин (СК), Маниташ (Мк), Његош (СК), Паљури (Мк), Поречки (Кз), Чолак (Зв), Шибутан (РК).

Сходно томе што ликови које Григорије Божовић уноси у ономастикон својих приповедака припадају различитим нацијама и верским заједницама,

¹⁸ На арнаутском језику „баца“ означава стрица.

¹⁹ У вези са овим надимком, Григорије Божовић наводи следеће: „[...] Јован Фанда (прозван тако што је био сличан Арнаутима са реке Фане у Арбанији) бејаше ухватио главна врата [...]“ (Божовић, 1990, стр. 140).

сасвим је очекиван велики број етнонима и етника различитог порекла. У прилог томе, навешћемо све примере, без детаљније анализе. У збирци приповедака *Неизмишљени ликови* забележени су следећи етноними: Арабљанин (Бб), Арбанасин (Мк), Арнауд (Нг), Арнаут (Зв), Арнаутин (Об), Арнаутка (Об), Арнаутче (А), Аустријанац (Цм), Баварац (Цм), Бедуин (Бб), Бедовин (ХЧ), Блгарин (ЗС), Бошњак (А), Бугарин (ЗС), Влах (Бб), Влашче (Зж), Грк (ЗС), Жидов (Бб), Ибровац (РК), Јеврејин (Бб), Јехудил (Бб), Мамушки Цигани (Нз), Маћедонац (Бб), Словени (Бб), Словенин (ЗС), Србијанац (РК), Србин (РК), Татари (Кј), Татарин (ЗС), Торбеш (СД), Турци (Об), Турчин (РК), Херцеговац (СД), Хришћанин (Бб), Циганин (РК), Цинцарин (Бб), Цинцарче (Бб), Црногорац (Дм), Шваба (Зж). Од етника, забележени су следећи: Азоћанин (Кз), Анадолац (Нг), Бањскалија (Нг), Бањштанин (Нг), Белопољац (П), Беришанац (СК), Бихорац, Броћанин (СК), Брсјаци (ЗС), Врапчиштанац (СД), Дреничанин (СК), Европљанин (Бб), Зајашанин (СД), Златарац (Мд), Качандолац (А), Косовац (Об), Кривогаштацац (Зв), Лаушанин (СК), Малисорац (А), Моравац (Об), Острозубљанин (Нз), Охрићанин (Зб), Пећанин (Об), Пештерац (А), Повардарац (Кз), Подримац (Зж), Прекорупчанка (СК), Прележанин (Нг), Призренац (СК), Прилепчанац (ЗС), Приштинац (Кј), Рогожњанин (Об), Рожајац (А), Слатинчани (ЗС), Тетоец (Кј), Тиквешанац (Кз), Торбешин (Кз), Хочанин (СК), Циганка (Нз), Штавичанин (А).

Закључне напомене

Комплексност литерарне ономастике захтева све чешће анализе књижевних дела како би се потврдили ранији резултати истраживања или како би се пак дошло до нових сазнања. У овом раду анализирана је, претходно објављена, антропонимија из збирке приповедака *Неизмишљени ликови* Григорија Божовића. Укупно је анализирано и систематизовано 316 антропонима, и то: 132 лична имена, 75 презимена, 33 лична надимка, 11 фамилијарних надимка, 39 етнонима и 39 етника.

Широк опсег ликова који припадају различитим нацијама и те како је условио присуство имена различитог порекла у антропонимски систем. Ономастикон је код Божовића врло важно средство којим залази у историју народа, али и којим повезује исти тај народ. Овим радом представљен је антропонимски систем збирке приповедака *Неизмишљени ликови* и још једном је показано колико је јака функција оних у литерарном делу, а свакако да се детаљнијом анализом доприноси развијању литерарне ономастике у српској лингвистици.

Литература:

- Божовић, Г. (1990). *Неизмишљени ликови*. Приштина: Јединство.
- Божовић, М. (2002). *Говор Ибарској Колашина*. Лепосавић: Институт за српску културу.
- Бојовић, Ј. (2020). Лингвистичка запажања Григорија Божовића. *Зборник Мајнице српске за књижевност и језик*, 68 (1), 169–185.
- Винавер, С. (1990). Са крвавога и жалнога југа. У: Г. Божовић, *Неизмишљени ликови* (5–7). Приштина: Јединство.
- Грковић, М. (1977). *Речник личних имена код Срба*. Београд: „Вук Караџић“.
- Грковић, М. (1983). Неке нове појаве у српској антропониимији. *Ономастолошки ирилози*, V, 212–215.
- Јашовић, Г. (2008). *Лексика оријенталног јорекла у делима Григорија Божовића*. Косовска Митровица: Књижевно друштво Косова и Метохије.
- Јашовић, Г. (2010). Именослов „Неизмишљених ликова“ Григорија Божовића. У: М. Букумирић (ур.), *Зборник радова: Исцртавања српског језика на КиМ, књ. 3* (85–119). Косовска Митровица: Филозофски факултет.
- Јашовић, Г., Реџић, Е., Реџић, М. (2016). *Именослови српских јисаца са Косова и Метохије*. Косовска Митровица: Филозофски факултет.
- Јевтовић, М. (1996). *Личност и књижевно дело Григорија Божовића*. Зубин Поток – Приштина: „Стари Колашин“ – Институт за српску културу.
- Јевтимијевић Михајловић, М. (2016). Слика српског страдања у приповедачкој прози Григорија Божовића. У: Д. Андрејевић и А. Костић Тмушић (ур.), *Век српске јољоје (1915–2015), књија 2 – Књижевност и језик* (93–115). Косовска Митровица – Ниш – Зубин Поток: Филозофски факултет – Филозофски факултет – Културни центар „Стари Колашин“.
- Јовић, Д. (1992). Људи и њихов језик у делима Григорија Божовића. *Баштџина*, 3, 9–22.
- Лилић, Д. (2016). Властита имена у приповеткама Григорија Божовића. У: Д. Андрејевић и А. Костић Тмушић (ур.), *Поејџика Григорија Божовића* (399–406). Косовска Митровица – Ниш – Зубин Поток: Филозофски факултет – Филозофски факултет – Културни центар „Стари Колашин“.
- Михајловић, В. (2002). *Српски ирезименик*. Нови Сад: Аурора.
- Радовић Тешић, М. (2015). Осврт на лексику Григорија Божовића. У: М. Ковачевић и В. Поломац (ур.), *Пујевима српских идиома* (473–478). Крагујевац: Филолошко-уметнички факултет.
- Рајковић, Љ. (2006). Функција дијалектизама у прози Григорија Божовића (на примерима прича из збирке „Неизмишљени ликови“). У: Д. Бојовић (ур.), *Језик и сџил Григорија Божовића* (47–56). Косовска Митровица – Зубин Поток: Филозофски факултет – „Стари Колашин“.
- Рудић, С. (2001). О првом помену презимена Мрњавчевић. *Исџоријски часојис*, 48, 89–95.
- Стефановић, Д. (2019). Мотивисаност личних имена у Доњем Љубешу код Алексинца. *Баштџина*, 49, 109–116.
- Šimunović, P. (2009). *Uvod u hrvatsko imenoslovlje*. Zagreb: Golden marketing.
- Škaljić, A. (1966). *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*. Sarajevo: Svjetlost.

Golub M. Jašović

University of Priština with temporary Head-Office in Kosovska Mitrovica

Faculty of Philosophy

Department of Serbian Language and Literature

Dušan R. Stefanović

University of Priština with temporary Head-Office in Kosovska Mitrovica

Faculty of Philosophy

About the anthroponymy of Grigorije Božović's short stories

Summary. The subject of this paper is systematization and analysis of onomastic categories from the *Neizmišljeni likovi*, short stories book written by Grigorije Božović, which is one of the best Kosmet writers of the first half of the 20th century. Since anthroponyms in Božović's short stories has already been the subject of linguistics interest, this paper contributes to a more complete understanding of onomastic categories in *Neizmišljeni likovi*. The research corpus includes 316 anthroponyms, divided into six groups. These are personal names, surnames, personal nicknames, family nicknames and ethonyms.

Keywords: onomastics, anthroponyms, *Neizmišljeni likovi*, Grigorije Božović.